

Obesłanie cechu wielkiego (zespolonego) w Tarnowie

- Czas powstania 1778
- Miejsce powstania Tarnów
- Wymiary wysokość: 27,8 cm, szerokość: 15,6 cm; grubość: ok. 1,8-3,1 cm, waga: 1909 g
- Numer inwentarzowy MT.IV.1515
- Muzeum [Muzeum Okręgowe w Tarnowie](#)
- Oddział Gmach Główny / Siedziba
- Tematy [miasto](#), [życie codzienne](#)
- Technika [odlewanie](#), [cyzelowanie](#), [rytowanie](#)
- Materiał [mosiądz](#)
- Fundator Marcin Bielawski
- Prawa do obiektu Muzeum Okręgowe w Tarnowie
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [rzemiosło](#), [2D](#), [cechy rzemieślnicze](#), [Chrystus](#), [domena publiczna](#)

Wraz z rozwojem miasta Tarnowa — posiadającego prawa miejskie od 1330 roku — powstawały i rozwijały się organizacje rzemiosła cechowego. Już w XIV wieku miasto wyrosło na znaczący ośrodek produkcji rzemieślniczej w różnorodnych specjalnościach. Zwykle w miastach, gdzie działała większa liczba wytwórców reprezentujących ten sam zawód, łączyli się oni w jeden samodzielny cech. W przypadku gdy liczba rzemieślników z poszczególnych zawodów była niewielka, często porozumiewali się oni między sobą i tworzyli wspólne cechy, tak zwane zespolone (zwane też wielkimi), zrzeszające po kilka (najczęściej pokrewnych) zawodów. Takie cechy określane były często nazwą tego rzemiosła, które było najliczniej reprezentowane. Tak też było i w Tarnowie. Cechy zespolone ewoluowały w czasie, łączyły się i wydzielaly, a przynależność do nich poszczególnych rzemiosł zmieniała się — często te zawody, które „rosły w siłę”, odłączały się i tworzyły własne cechy niezależne.

Jednymi z charakterystycznych przedmiotów, jakie funkcjonowały w życiu cechowym, były obesłania — znaki służące do uwierzytelnienia przekazywanej wiadomości. Obesłaniem posługiwał się posłaniec, kiedy miał przekazać komunikat od starszyny cechowej pozostałym członkom korporacji. Informowano o wszelkich ważnych dla cechu sprawach: zebraniach, pogrzebach, uroczystościach i tym podobnych, a obesłanie pełniło funkcję podobną do współczesnej legitymacji.

Prezentowane obesłanie używane było w tarnowskim cechu stalmachów, który był cechem zespolonym zrzeszającym stolarzy, cieśli, kołodziejów, rymarzy, siodlarzy, szklarzy, powroźników i inne rzadsze specjalności. Wcześniej rzemiosła te długo funkcjonowały w ramach cechu bednarzy, od którego oddzieliły się w 1646 roku. Dziesięć lat po powstaniu tego obesłania od cechu stelmachów odłączyli się stolarze, zakładając własną korporację. Widniejące na obesłaniu inicjały odnoszą się do mistrzów rymarskich: Marcina Bielawskiego (fundatora obesłania) oraz Walentego Bielawskiego.

Opracowanie: Łukasz Sęk (Muzeum Okręgowe w Tarnowie), © wszystkie prawa zastrzeżone